

Tunadalskyrkan 13 11 17

”Vaksamhet och väntan”

Luk 12:35-40

Vi lever i en tid när allting ska gå snabbt, och vi kan med modern teknik sekunds snabbt kommunicera med andra världsdelar, vi vet i realtid allt som händer, och det gör också att sådant som inte går så snabbt kan kännas svårt, eller man vill inte ens tänka att det finns sådant som inte går att påverka. Men i dagens texter möter vi ett scenario som ligger långt fram, och som vi inte med hur mycket teknik vi än har kan rå på, utan bara beväpna oss med tålamod och vänta på att det skall ske, och det handlar om att Jesus en dag skall komma tillbaka till oss och det ska bli början till något nytt.

I olika tider i kristendomens historia har detta förkunnats mer eller mindre, det har ibland varit fyllt av skräck och rädsla, ibland en icke-fråga, ibland lite mer nyanserat, och det hänger kanske ihop med att det egentligen inte går att tala om hur det skall bli. Vi får en del ledtrådar i bibeln, men ingen kan ju med bestämdhet veta: si och så går det till. Och då är det lätt att ta till överord åt olika håll. Men om man ser utifrån dagens text, så är ju ändå grundhållningen att om man är beredd, om man vet att det ska hända, så behöver man inte vara rädd, behöver man inte undra så mycket, utan vara trygg i förvisningen att det ska ske, men inte hur det ska ske.

Jag vet inte om du känner igen bilden av hur det är när man som familj ska göra en resa. Någon har för det mesta lite mer koll än andra, och tjarar på övriga familjemedlemmar, har du packat ner allting nu, är allting klart... och svaren kan ju variera beroende på hur man är: ja, jag hinner, ska bara.... Och det kan ibland vara ganska kaotiskt innan man kommer iväg särskilt om man har bråttom.

Innehållet i dagens text är inte att ha bråttom, utan att vara beredd, men jag tror att reaktionerna kan vara liknande, jag hinner, det är ingen brådska, ja allt är klart, ska bara göra det och det först. Men samtidigt så vet vi ju inte när det skall ske, så därför går det egentligen inte att säga: Ja, ja jag hinner, utan det är viktigt att vara klar och färdig, för då kan man vara trygg i att man gjort det som behövs, och inte behöva vara orolig.

Jesus ger oss bilden av ett hushåll, där det fanns tjänare, vilket var vanligt när evangelierna skrevs. Mannen som ägde stället var inte hemma utan på ett bröllop, och man hade kanske en aning om när han skulle komma hem, men ingen visste det med bestämdhet. Så tjänarna uppmanades att hålla sina kläder uppfästa och att ha lamporna brinnande. Klädesdräkten vid den här tiden var ju långa fotsida kläder, och de kunde ju vara till hinder om man hade bråttom, så därför brukade man knyta upp dem med en rem runt midjan, så att det skulle kunna gå lättare att röra sig när det behövdes. Lamporna då var ju inte som våra idag. Vi sätter ju bara i en kontakt i väggen så fungerar det. Lamporna bestod av lerkärl, som man hade olja i och en veke som brann. Oljan tog ju slut med jämna mellanrum, så det var viktigt för den som hade en lampa att se till att det fanns olja att fylla på med, så att lamporna alltid brann.

Tjänarna hade ju sina bestämda uppgifter, och bara därför att deras Herre inte var hemma, så kunde de inte slå sig till ro och leka herrar själva, utan de skulle fortsätta med sina arbetsuppgifter, i vissheten att deras herre kunde komma hem igen. Tjänarna skulle vara redo, så att allting fungerade oavsett när deras Herre kom tillbaka.

Idag har det gått tvåtusen år och Jesus har fortfarande inte kommit tillbaka, det är helt andra perspektiv än vi är vana vid, och det är lätt att tänka: kommer det överhuvudtaget att ske? Och då gäller det att lita på bibelns ord, och att vi tror på det som står där. Och att det kan ge oss en beredskap, för när vi minst anar det kan det ske.

Vi har fått ett uppdrag av Jesus själv: Gå ut och gör alla folk till mina lärjungar, lär dem att hålla alla de bud jag har gett er, och det ärendet gäller fram till den dag Jesus kommer tillbaka. Hur det utförs ser olika ut i olika tider och olika situationer, men grunden är att vi ska presentera den kristna tron. Och Jesus säger flera gånger: ni är

mina tjänare, ni ska tjäna varandra, d v s bry er om varandra, tjäna mig, lyssna på min röst och mitt tilltal och var beredda att handla när jag vill det.

Och då blir det inte bara ett fritidsintresse bland alla andra, utan något som betyder att det är prioriterat, att det får styra mitt liv och vara en hjälp på min livsvandring. Och att vi ser till att våra lampor brinner, d v s att allt är till hands.

Någon sa ungefär så här om bilden av att lamporna ska vara brinnande: Lampan, ytterhöljet, det som håller kvar oljan, skulle kunna sägas vara de yttre vanorna, bibelläsningen, bönen, gå i kyrkan.

Oljan är en symbol för den helige ande, som vill leda oss, som vill vara en hjälpare, som delar ut sina gåvor, och låter sina frukter växa fram i oss.

Lågan är trons låga, kärleken till Jesus, och att det är han som vill tända oss och hjälpa oss för varje dag.

Med andra ord, det handlar om relationen till Jesus själv, som en grund och garanti för att vi inte ska behöva vara rädda och frukta för att Jesus skall komma tillbaka, utan med förväntan se fram emot den dagen. "Yttersta dagen en glädjedag bliver för dem på Jesus vår frälsare tror" säger en sång från 1754. En av verserna säger: "den som nu önskar sig värdigt bereda saligt att sluta sitt jordiska liv, må låta ordet och Anden sig leda, barnsligt i tron, till sin frälsare blid. Där får vi tröst, han har oss löst, glada vi väntar vår domares röst".

Men i den här texten finns det också en del gömda rikedomar, som kanske inte är så självklara vid en första genomläsning. Herrn i huset var på ett bröllop. Bröllopet är en bild av hur det ska bli en gång när alla kommer till himlen. Det talas om lammets bröllopsmåltid, där Jesus själv är brudgummen och vi andra är bruden. Och om vilken glädje det kommer att vara vid denna fest i evigheten. Herren i texten kommer hem från ett bröllop, d v s man kan säga att han, Jesus själv kommer från den himmelska glädjefesten ner till jorden, för att dela med sig av det till oss, och för att ta oss med hem till festen, och därför blir det en glädjedag.

Och så kommer det som kan verka motsägelsefullt men ändå så fantastiskt i texten: v 37 *Saliga de tjänarna, eftersom deras herre finner dem vakna när han kommer. Sannerligen, han skall fästa upp sina kläder och låta dem lägga sig till bords och själv gå och passa upp dem.*

En herre låter alltid sina tjänare passa upp på sig, här står det att Herren skall passa upp på tjänarna, de skall få lägga sig till bords och han skall passa upp dem.

Vilken rikedom: I psalm 23 i psaltaren står det: *Du bereder för mig ett bord i mina ovänners åsyn och låter min bägare flöda över.* Han vill ge av allt sitt goda åt oss, och även om det handlar om det som ligger långt framför, så får vi en försmak av det redan här och nu. Han har så mycket gott att ge oss, om vi vill ta emot av det, man skulle kunna säga att det är som ett smörgåsbord med många goda rätter, men de har kanske ett annat namn än sylta och kalvstek: hans rätter kan vara: omsorg, kärlek, trofasthet, tacksamhet, förtröstan, närhet, vila, glädje, frid, nåd, barmhärtighet.

Och varje gång vi firar nattvard, får vi komma till hans dukade bord, hämta kraft och styrka, ta emot honom själv genom bröd och vin, och få uppmuntran och stöd för att kunna gå vidare, och för att orka hålla framtidstron levande.

Vi vet inte hur det ska bli en gång, vi kan ana av bibelns ord att det ska bli prövningar av olika slag. I Matteusevangeliet talar Jesus om vad som föregår den yttersta tiden: Många skall uppträda som Messias och bedra många; det kommer att bli stridslarm och krigsrykten, folk skall resa sig mot folk och rike mot rike; det ska bli hungersnöd och jordbävningar, de kristna skall förföljas, många skall komma på fall, laglösheten ska tillta. Men säger Jesus den som håller ut skall bli räddad, och ett sätt att hålla ut är att hämta sin styrka hos Jesus, är att göra kärlekens gärningar, för det som räknas på det som kallas domens dag är: *Jag var hungrig och ni gav mig att äta; jag var törstig och ni gav mig att dricka, jag var hemlös och ni tog hand om mig, jag var naken och ni gav mig kläder, jag var sjuk och ni såg till mig, jag satt i fängelse och ni besökte mig. Vad ni har gjort mot någon av dessa mina minsta, det har ni gjort för mig.*

Det handlar inte om att synas, att bli berömd, att göra de snabba klippen, utan om ett uthålligt arbete, om att se de behov som finns och som vi på olika sätt kan fylla, och göra det utifrån att vi själva har fått del av Jesus kärlek och därför i vår tur vill ge det vidare.

Och så får vi idag, vänta på att det en dag skall ske, att han skall komma tillbaka, vi behöver inte vara rädda, utan kan med glädje se fram emot den dagen. Paulus säger i Rom 8:12 *Nu blir det alltså ingen fällande dom för dem som tillhör Kristus. Ty den andliga lag som gäller för livet i Kristus Jesus har gjort mig fri från syndens och dödens lag.*

AMEN